Székesfehérvár, 1907. XIV. évfolyam, 44. szám. Kedd, április 16.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló" a vobis institutam ad cat olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katholikusok törekvéseinek előmozditására „Fejérmegyei Napló" cím alatt létesitett új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak: I évre 12 kor., ½ évre 6 kor., ¼ évre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Gyáralapitás.

Nem tudjuk: haladásnak, vajudásnak, vajudó haladásnak, vagy haladó vajudásnak nevezzük-e azt a kinlódást, amely városunkat a magyar iparfejlesztés nagy munkaidejében jellemzi? A tegnapi nap tényleg ismét csak szomorú igazságeinknek az erős megállás hiányának kimutatása volt. Összejött a bizottsági tagok nagy többsége, a haladás szükségességét mindenki érzi, segiteni is akar rajta s mégis egy lépéssel sem jutottunk előbbre, csak azt látjuk és tapasztaljuk, hogy a legközelebbi közgyülésen fogjuk majd elhatározni, hogy a következő közgyülésen mit határozunk. Közben persze széles tér nyilott az ügyvéd urak szellemi tornájának s páros és páratlan viaskodásának.

Tudvalevő, hogy az erzsébetfalvi Heinrich és Társa-cég ajánlatot tett, hogy városunkban egy textil-áru gyárat létesit. Ügyes ember, tehetséges, törekvő szakember, a gyára is biztos és szép jövőnek nézne elébe. Ezek ellen nem is lenne kifogás, ha az óhajai tulzottak nem lennének.

A gyárat 1 millió 200 ezer korona alaptőkével részvénytársaság létesitené. Ebből 800 ezer koronát épületekbe fektetnének, 400 ezer koronát pedig forgótőkeként használnának.

Kéri 15 évre a villamnak vagy gáznak — ha az a város kezelésébe jut — önköltségen való szolgáltatását.

A részvénytársaság kéri továbbá a méntelep déli oldalán levő, lójártatra használt 4 hold 333 □-öl területet. Hogy idővel tovább terjeszkedhessék, kéri, hogy a terület mellett levő 3 hold 396 □-ölnyi területet 10 évig be ne épitsék.

Kér 15 évi pótadó és kövezetvámmentességet.

Kéri az épitéshez szükséges követ és homokot díjtalanul.

Kér — a tanáes előterjesztése alapján — 65 ezer koronát, mint az épitési költség 25%át.

Végül a csatornázás és vizvezeték tekintetében 15 évi hozzájárulási költségmentességet kér.

A rendkivüli közgyülés természetesen nem hozott határozatot. Illetőleg egyes követeléseket teljesen elejtett, másokat nyitva hagyott, hogy azokra nézve a jövendőben határoz.

A villanynak, illetőleg a gáznak önköltségen való szolgáltatását nem fogadta el.

A méntelep melletti területet nem óhajtja átadni, hanem a déli vasut mögött levő városi területen szándékozik megfelelő részt kijelölni.

A 65 ezer koronának megadását nyilt kérdésnek hagyta, amely fölött később határoz.

A csatornázás és vizvezetékre nézve szintén nem hozott határozott, hiszen ez még a jövő zenéje csupán.

A pótadó- és kövezetvámmentességre nézve kedvező a hangulat, szintigy a szükséges kő- és homokmennyiség megadására nézve.

A közgyülés nagy többsége elfogadta Farkasdy Dezső v. b. t. ajánlatát, aki az ügy fölött való határozathozatalt a jövő közgyülés tárgyává óhajtotta tenni. Minthogy azonban uj telekkérdésről van szó, a jövő közgyülés csak kitüzheti a kérdés tárgyalását, de azonnal nem foglalkozhatik vele.

A közgyülés mindezt megelőzőleg a főügyészi illetőleg az árvaszéki ülnöki, illetőleg körül beállott változással foglalkozott. Fittler Béla főügyész nyugdijaztatása iránti kérvényét a közgyülés elfogadta s érdemeinek jegyzőkönyvbe iktatása után Hübner Károly inditványára annak 2940 kor. nyugdiját 3000 koronára egészíti ki. Szintigy elfogadta a közgyülés Kováts Elek volt árvaszéki ülnök hasonló kérvényét s az ő érdemeinek hasonló elismerése után Holly Géza dr. inditványára 3528 kor. nyugdiját 3600 koronára egészíti ki.

Az első állásra azonnal pályázatot hirdetnek, hogy az még az ápr. 29-iki közgyülésen betölthető legyen. Az árvaszéki ülnöki állásra vonatkozólag Saára Gyula dr. azt inditványozza, hogy annak betöltését hagyja a közgyülés nyitva mindaddig, mig a szervezési szabályrendelet el nem készül a mi körülbelül május első felében meg is fog történni. *Éljen Polczer Péter!* — hangzott a közgyülés tagjainak felkiáltása, a kik a gazdasági tanácsost — bár szive ellenére — a helyettesitéssel megbizni óhajtják. Havranek József pol

Emlékezzünk régiekről.

— A *Fejérmegyei Napló* eredeti tárcája. —

(Folytatás.)

A kolerás világról jut eszembe megint az állatorvossal elkövetett kedélyes tréfa.

A miniszterium abban az időben „tisztasági felügyelőket" rendelt minden községbe. Ki lehetne alkalmasabb személyiség Kereszturon, mint az állatorvos?

Pali bácsi persze utánzott kinevezési okmányban, „teljhatalmu tisztasági felügyelővé" léptette elő az állatorvost miniszteri megbizással.

Az állatorvos megkapva a diplomát dicsérendő lelkiismeretességgel igyekezett minden egyes pontjának — voltak persze érdekes pontok is közbeszurva — eleget tenni.

Ki lett volna az első, kinek a magas kitüntetést bejelentette, s diplomáját bemutta, mint Pali bácsi.

Az öreg ur gratulált hozzá és sok szerencsét kivánt a „nehéz és kényes" hivatalhoz, egy jóizü mosoly kiséretében.

Az állatorvos, kiküldetése, hivatása magaslatán állva, a kinevezési okmány minden egyes pontját szigoruan szem előtt tartva, sokszor nagyon komikus helyzetbe jutott, különösen a köznéppel szemben. Hogy miért, azt kedves olvasóim kik a köznép szokásaival ismeretesek, könnyen ki fogják találni.

A jegyző nem győzte a köztisztaság elleni kihágásokról az állitólagos jegyzőkönyvet (mosolygó arccal) felvenni, az állatorvos az ő nagy tekintélyének szilárd tudatában önelégülten dörzsöli kezeit, Páli bácsi meg a megint sikerült tréfán jóizüen kacagni az egybegyült, beavatott társasággal egyetemben.

A kolera megszünt, a tisztasági felügyelői állás szintén, de a diploma megmaradt, mit az állatorvos mindenkor nagy büszkeséggel mutogatott ismerőseinek, barátainak, mindenkinek.

Ha tudta volna, hogy a Pali bácsi műve?

* * *

De ki tehet róla, hogy ettől a jó, derék állatorvostól nem tudok szabadulni. Reális ember volt, de azért ráillett a nóta: „Kétszer nyilik az akácfa virága," meg, hogy „a virágnak megtiltani nem lehet!"

Agglegény volt; de a pudvás fa is szikrát foghat, hozzá még, ha egy kis tapló van rajta.

Pali bácsi gépezete működésbe jön a „stichblatt" kiszemelve, próbáljuk meg, hogy az öreg kecske is megnyalja-e a sót? Az állatorvost szerelmessé kell tenni.

A jelszó kiadva, a levelezés megindul s egy szép napon kap az állatorvos egy még szebb női fényképet.

Szép szőke volt, tele bájjal, tele varázsszal! Mellékelve egy áradozó szerelmes levél, melynek minden betüjéből, szavából csak ugy sugárzott a vágyódó szerelem.

Az acél, kova, tapló működésbe jött, az odvas fa tüzet fogott. Az állatorvos fülig szerelmes lett.

Pali bácsi pontosan volt értesülve az attak minden legkisebb részletéről, de a „poste restant"-nak eredetiségei sem hiányoztak, az állatorvos levelei majd meggyultak a forró érzelmektől.

Mint afféle iszonyu szerelmes pár elől a találka sem volt kizárva. Elérkezett a meghatározott nap, mikor a „liebe Clementin"-nek, ennek a venusi szépségnek meg kellett érkeznie a sárosdi állomásra.

Pali bácsi tudva persze a napot, megy reggel a templomba. Az állatorvos lakása előtt kellett elhaladnia; az épen a kapuban áll s mint afféle tulboldog, szép reményekkel eltelt ember, teljes megelégedéssel szivja komáromi száru kis pipáját.

— De jó hangulatban van ma doktor ur!

— Iken, iken, herr Dechant!

— Nekem meg máma olyan rossz kedvem van, én is szeretnék egy kis vidámságot, legyen szerencsém ebédre.

Átkozott szerencsétlenség a szerencsében!

Pali bácsi kitünő ebédjét elmulasztani, — ez nagyon fáj! A „liebe Clementin „pedig fél 11 órakor érkezik Sárosdra! — Herkules a válaszuton! Ha Pali bácsi ebédjét elmulasztja, elesik egy jó ebédtől, mi bizon kellemetlen egy magáno agglegénynek! Ha elfogadja, megint ott van a baj, mert akkor vége mindennek, hiszen ő nem segiti le a vasuti kocsi lépcsőin a „liebe Clementint" ölelésre vágyó karjain!

— Herr Dechant! Entschuldigung, nem lehet! Köszönöm, köszönöm, ma nem lehet!

— Hát már miért nem? Máskor mindig örömmel jött, nem volt Eutschuldigung, pedig máma a jó Rozi néni kitünő ebédet szándékozik csinálni, azt a mit doktor ur szeret s mondotta is, hogy hivjam meg ebédre, mert minden a kedvenc étele lesz! (Szerette a gyomrát!)

— Aber Herr Dechant! ist unmöglich! Naty tolok mekían, sajnálom natyon, te nemmek lehet!

Elváltak. — Pali bácsi végezte a templomban a dolgát, az állatorvos meg munkaközben dagadozó kebelel, reményteljes szivvel s boldogságtól

Mai lapunk 4 oldal.

00000142

gármester kérte a közgyülést, hogy a helyettesitésre nézve a legközelebbi közgyülésen tehessen előterjesztést (Helyeslés).

Az ülésen Havranek József polgármester elnökölt Széchenyi Viktor gróf főispán anyósának sulyos betegsége miatt volt kénytelen a közgyüléstől távolmaradni.

Havranek József polgármester megnyitván a gyülést, a közgyülés először a két nyugdijaztatás ügyét intézte el. Ezután Tóth István főjegyző felolvasta a Heinrich-cég kérvényét, majd a pénzügyi szakosztály véleményét.

A felvilágositó iratok felolvasása után az elnöklő polgármester kérdést intézett a közgyüléshez, akarja-e a gyárat létesiteni vagy nem. A közgyülés egyhangulag kinyilvánitotta, hogy a gyár létesitését óhajtja.

Megindultak az inditványok, *Tóth* Aladár v. b. t. azt inditványozta, hogy a közgyülés értekezletté alakuljon át, ugy aztán szabadabban szólhat mindenki a fontos tárgyhoz.

A polgármester utal arra, hogy érdemileg még most nem határoznak, ma csak elvi határozatot hozhatnak.

Farkasdy Dezső v. b. t. örömmel látná a városunkban felállitandó gyárat, de minthogy a terv nincs előkészitve, inditványozza, hogy a határozathozatalt a közgyülés a 20-án tartandó ülésére halasszák el. Inditványt nyujt be, mely szerint a város ne adja oda a méntelep mellett levő teret a gyárnak, arra még a városnak szüksége lehet, hanem ahelyett tegyenek ajánlatot a gyárosoknak hogy a gyár helyéül a vasuton tul levő területet fogadják el. Ez a terület sokkal alkalmasabb lenne, mert a gyár a teherforgalomhoz közelebb esnék. Az inditvány második pontja a pénzügyi bizottság ajánlatának első pontjai nem fogadja el, a város hajtó erőt önköltségi áron nem adhat, erre nem kötelezheti magát, majd csak akkor, ha miénk lesz a gyár. Az előterjesztés többi pontját elfogadja a részletes tárgyalás alapjául.

Rádai Lajos dr. v. b. tag az utolsó pontot kifogásolta. Egyébként elfogadja Farkasdy inditványát. Még most semmiféle kötelezettséget ne vállaljunk, csak elvi kijelentéseket tegyünk.

Még Csöppentzky Mihály nyujtott be inditványt. Az 1., 3., 6. és 7. pont kihagyását kéri, az 5-iknél pedig inditványozza, hogy a gyárépületek költségeihez a város ne 35%, hanem csak 15%-ot szavazzon meg.

Stéger Péter oly értelemben szólalt fel, hogy a város semmiféle pénzbeli áldozatot ne hozzon.

Rauscher Béla felszólalása után Nagy Ignác az életből vett példával akarja megmagyarázni, hogy még csak annyit jelentsünk ki a gyárosnak hogy itt megtelepülhet. A feltételekre nézve ne állapodjunk meg.

Végül Havranek József polgármester feltette a kérdést, hogy Farkasdy és Csöppentzky inditványa közül melyiket tárgyalja előbb a közgyülés.

Ráday Lajos dr. Csöppentzkyét ajánlja, a közgyülés azonban nagy többséggel Farkasdy Dezső inditványát fogadta el. Kimondta, hogy a kért terület helyett másik terület iránt egyezkedjék a város a kérelmező gyárvállalattal, a többi kivánalmakra nézve is ujból tárgyaljon és hogy a feltételek érdemleges tárgyalását a jövő, e hó 29-én tartandó közgyülésre halassza el.

A közgyülés 11 órakor ért véget.

UJDONSÁGOK.

Időjelzés: hüvösebb, nyugaton, délen, sok helyütt csapadék.

— **A megyéspüspök falun.** Tudvalevőleg dr. *Prohászka* Ottokár, megyéspüspök f. hó 14-én vasárnap három községet is meglátogatott, u. m. Sárbogárdot, Sárszentmiklóst és Alsóalapot. Székesfehérvárról a kora reggeli órákban indult kocsin és ½10 órakor már Sárbogárdon nagymisét celebrált és szentbeszédet tartott. Délután 2 órakor Sárszentmiklóson litániát és szentbeszédet és fél 4 órakor Alsóalapon szintén litániát és szentbeszédet tartott. A főpásztori ut igy valóságos misszió számba ment, a hol nem tudni mi a jobban csodálatra méltó, az a vas energia e, mellyel a hatalmas ut akadályait csős, kellemetlen időben is teljesen legyőzte, vagy az az apostoli hév, mellyel szentbeszédeit tartotta és ájtatosságokat végezte. Alapi tudósitónk a következőkben kisérli meg az apostoli beszéd vázát adni: A husvéti Alleluját hozza a hivek számára. Keresztény öntudat kell, mely minden akadállyal megküzd. Sziklára álljunk, s ne futó homokra, melyet a társadalmi mozgalmak szele elfú. Fejünk felett legyen a menyország boltozata, ragyogó csillagaival és fénylő napjával, Krisztussal. Ezek között biztos léptekkel, türhető módon haladhat a föld vándora. A Tamás apostol kételye felbukkan az emberi társadalom különféle osztályainál és nyugvást csak akkor talál az ember, ha Tamással igy kiálthat: Én Uram és én Istenem! A gyermek, mig anyja emlőin csüng, nem hatalom, de mikor keresztény tanokkal telitve, a szavazó urnához lép, átalakitja és egy szebb jövő felé vezeti az emberiséget. Az ártatlan gyermek keblét megcsókolom — ugymond — mert abban Isten lakik, a kegyelem állapotában levő férfiunak pedig a lábaihoz borulok, akár szalmafödeles viskóben, akár palotában lakjék, mert az többet ér a világ minden rendeleténél, vagy törvényénél. A földön boldogságra törekszik mindenki, de célját téveszti az, ki önmagán kivül álló dolgokban, földben, pénzben, hirnévben véli feltalálni, a földi menyország, boldogság a lelkiismeret nyugalmában áll, ha szivemben lakik a Krisztus. Arra törekedjetek, hogy a templomi gyertya fényéből, lobogásából, a tömjén illatából, az ima és ének szárnyalásából, mindig vigyetek valamit háza, mi a kath. ker. öntudatot élesztení togja. Igy alakitjátok ki magatokban Krisztust.

A püspök beszélt s a jelenlevő zsufolt hivősereg szeme könybe lábadt. Hogyne, hiszen szokatlan dolog az, hogy a falu népe bérmálási soron kivül — főpásztort lásson a maga csendes otthonában, főpásztort, kitől távol áll a csillogás, ki tanitani és nevelni akar mindenáron, óriási elfoglaltsága között is felkeresvén a falu népét. A főpásztor végül látogatásokat tett Koller Tivadar orsz. képviselőnél és Koller Pál közgazdasági vármegyei előadónál. A megyéspüspök az esti gyorsvonattal Budapestre utazott, hogy 15-én Esztergomban lehessen és megkezdhesse hölgyek számára tervezett, több napra terjedő konferenciáit.

— **Kelemen Béla üdvözlése.** A székesfehérvári főreáliskola uj igazgatójának kinevezése széles rétegekben keltett örömet és megelégedést. Ennek visszhangja az a sok üdvözlés, mellyel az uj direktort mindenfelől elárasztják. Mindez érthető, ha tekintjük egyrészt azon nagy arányu munkásságot, mely *Kelemen* Béla nevének máris igen népszerü és előkelő helyet biztositott a magyar nyelv művelőinek sorában, másrészt az ő erős és rokonszenves egyéniségét, mely biztositékul szolgál első sorban a szülők előtt, hogy a főreáliskolába adott, vagy adandó gyermekeik nevelése felett ép oly *erős kezü*, mint az *ifjuságot szerető* ember őrködik.

A magunk részéről, — mint egy év előtt tettük, mikor Kelemen Béla ideiglenes igazgatóvá neveztetett ki — most is kifejezzük örömünket és nagyfontosságu hivatalához erőt és kitartást kivánunk.

A főreáliskola tanári kara e hó 22-én fogja testületileg üdvözölni uj igazgatóját s ugyanaz nap este, mely egyuttal az igazgató névestéje is, bankettet rendez tiszteletére.

— **Kitüntetés.** Ő felsége *Szuborits* Antal honvédelmi miniszteri tanácsosnak a Szent István-rend kiskeresztjét adományozta.

— **A Ferencrendiek uj házfőnöke.** P. *Bendes* Valerián Ferencrendi tartományi főnök a székesfehérvári zárda főnökévé (Praesidens) P. *Janzsó* Dömötört nevezte ki, aki eddig a zárda helyettes házfőnöke volt. Az uj házfőnöke 1875-ben született s 1898-ban szenteltetett pappá.

— **Eljegyzések.** *Rápolthy* Gábor honvédfőhadnagy eljegyezte *Czollner* Etelka kisasszonyt, *Czollner* Vince helybeli gyógyszerész bájos leányát.

Marczalszigeti *Szigethy* Miklós, a Szigethy Testvérek cég egyik főnöke jegyet váltott *Ascher* Arankával, *Ascher* Ferenc kedves leányával.

— **Tomm Béla hangversenye.** A Szent István-teremben mult vasárnap este tartott fényes hangversenyen a zeneművészet két kiváló mesterét volt alkalmunkünnepelni: *Tomm* Bélát, a mi zenekedvelő közönségünk kedvencét, a mi kedves házi hegedősünket, kinek ez volt az idén első önálló hangversenye és zeneéletünk felvirágoztatása körül méltó társát, *Frycsaj* Richárdot, aki ezuttal háromféle minőségben is felajánlotta sokoldalu képességeit az est vonzóerejének fokozására: mint dirigens, mint zeneszerző és mint énekes. Mondanunk sem kell, hogy ilyen kilátások mellett nagy és előkelő hallgatóság gyült össze a teremben.

Bevezetésül a Mignon-nyitány zenekari előadása, ez az erőteljes, fordulatokban gazdag, szines zene nagyon alkalmas volt az ihletett hangulat megteremtésére. Utána élénk taps jelezte, Tomm Béla megjelenését az emelvényen. Tisztelői hatalmas babérkoszoruval kedveskedtek neki. Bach A-moll hegedűversenyét játszotta zenekarkiséret mellett. A mély műértelem számára irott

---

sugárzó arccal robogott Sárosd felé, a „liebe Clementi" elé egy kölcsönkért sárga bricskán!

Megérkezik az állomásra. Tudakozódik a vonat pontos megérkezése után.

— 15 perc késés!

— Minden perc egy halál! — Szegény szenvedett, várt, mig aztán a szivvidámitó mozdonyfütty elhangzott s mily édes, kellemes volt a hangja annak a kalauznak, a ki kiáltotta:

— Sárosd! öt perc!

Az állatorvos alig birt a szivével, majd hogy le nem borult a boldogságát hozó vasszörnyeteg előtt: jön a liebe Clementin, itt is van már!

Néz, de hiába; a kiszállt utasok között nincs a „liebe Clementin!" Végig szaladja az egész vonatot, egyik másik női szakaszba kiváncsi, kereső szemekkel be is tekint, de nincs sehol!

Az a kalauz, kinek oly kedves volt először a hangja, ismét megszólal, harsányan kiáltja: „Mehet!" s a vonat lassu dübörgéssel megindul s viszi az állatorvos egész boldogságát és reményét!

— Tehát nem jött! — Hátha lekésett!? Várjuk meg a másik vonatot! mert ha megjön, aztán senki sem várja, mi lesz akkor?! — A kocsisnak fizetett jó bő ebédet, bort, csakhogy türelmes legyen, ő meg annál türelmetlenebb volt. De nem is csoda! Ne magyarázzuk; elgondolhatjuk a szegény állatorvos kedélyállapotát!

Az ember sokszor ugy van, hogy szeretné az óra mutatóját egy kissé, sokszor pár napra is visszatolni; de a mi doktorunk meg szerette volna, ha gyorsabban forog! — Hiába! — Megjött a másik vonat is, de — a „liebe Clementin" nélkül! Mi történtetett? A kudarc nagy volt, a szegény ember kétségbeesése, boldogtalansága még nagyobb. A „liebe Clementin" nincs, Pali bácsi jó ebédje oda van, meg a gond, hogy hogyan számol el erről a sikertelen kirándulásról, mikor a kocsist egész uton azzal tartotta, hogy milyen szép asszonyt hoz feleségül! Talán a küldött fénykép is a szive felett pihent!

Szomoru szivvel, megtört lélekkel indult vissza Kereszturra. De hát ki tehet róla, ha nyári idő dacára is egy kis dér jön s nem nyilik már másodszor is az akácfa virága!

Megérkezik, elgondolkozik, hátha maradt valami abból a jó ebédből vacsorára is! Bátorságot vesz magának s elmegy Pali bácsihoz egy kis jó déli maradékra! A maradék is kitünő volt, Pali bácsi kedve a beavatott kudarc után méginkább, — megoldotta a doktor ur nyelvét a jó kis borocska, — az állatorvos pedig csak álmadozhatott a „liebe Clementin" után, mert soha se fogja látni ebben az életben, akár csak én!

(Folyt. köv.) **Szórády Gyula.**

00000143

és inkább zeneszerkesztés mint lebilincselő dallamosság dolgában kimagasló szerzemény. Tomni keresetlen, szivből áradó előadásában még a nem zeneértőket is kellemesen gyönyörködtette. Mi ugyan nem akarunk itt párhuzamot zongora és hegedüjáték között, hogy Heine példájára az utóbbit az előbbinek rovására előtérbe toljuk, mégis szivesen felidézzük a nagy német műkritikus egyik észrevételét 1843-ból, mert a mi művészünkre is felette találó: „A hegedü olyan hangszer, melynek majdnem emberi szeszélyei vannak és a játékos hangulatával ugyszólván együtt érez. És ez bizonyára azért van igy, mert a hegedü oly közel keblünkhöz szoritva szivünk dobbanását is visszaadja."

A tetszésnyilvánitások csillapodtával a karnagyi pálcát egy őrmester vette át, a zenekar helyén maradt, hogy „félve tisztelt" vezetőjét mint diletttáns-énekest kisérje Wagner „Lohengrin intelme Elzához" operarészletének előadásában. A civilben előlépett karmester urat melegen megtapsolták. Feszült figyelem között, talán egy kicsit fátyolozott, de kellemesen csengő hangon énekelt, szinpadias deklamáló modorban és — amiért elismerő dicséret illeti — magyar szöveggel és kifogástalan kiejtéssel. A hangversenylátogató közönségünknek szerzett meglepetésért sok tapsot aratott, meg is kellett ismételnie a produkció egy részét. Majd Tomm Béla váltotta őt fel a főszerepben. Raff Cavatináját és Frycsaj Álmodozás cimü, Liechtenstein Ferenc József hercegnek ajánlott, legujabb szerzeményét játszotta zenekarkisérettel. A dallamos, lágy zenemű, melynek ez volt az első nyilvános előadása, egészen meghóditotta a jelenvoltakat; előadót, szerzőt egyaránt zajosan kitüntették.

Ismét a honvédzenekar önálló szereplése következett, de most a zenekedvelők egyesületével kiegészitve. Volkmann zenei képeskönyvéből A tavon, A malomban és Jön a muszka cimü apró darabokat játszották a tőlük már megszokott szabatossággal. Legjobban a középső tetszett, meg is ujráztatták a kis vizimalom édesen csilingelő zakatolását, ugyis nagyon rövid lélekzetüre szabta a szerzője. Ugy az előbb emlitett három zeneképet, mint az utánuk játszott Delibes-féle Piccicatit is hallottuk már a minap ugyane kartól. Az ilyen ismétlés kétségkivül csak emeli a műélvezetet, közelebb hozza a hallgatót a darab szelleméhez és fejleszti zenei felfogásunkat. A Piccicati néhány kényes részletét ezuttal tökéletesebb alakban hallottuk, mint a mult alkalommal. Befejező számul Vieuxtemps Fis-moll hegedüversenyét adta elő Tomm Béla a honvédzenekarral együtt. Az a sok, igazi bravurral megjátszott mesterfogás, ami ezt a művet különösen jellemzi, teljesen elragadta a hallgatóságot.

Általában magas szinvonalon álló műélvezetben volt részünk és jól esett speciálisan a Tomm Béla nevét viselő, s az ő javára tartott hangversenyen róni le őszinte, hálás elismerésünket az ő szerepléseiből oly gyakran fakadt lelki gyönyörüségeinkért. *Tarján.*

— **Halálozás.** Részvéttel vesszük a gyászhirt, hogy *Kapitány* Ferencné szül. Szerényi Janka e hó 13-án életének 64 évében hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése tegnap d. u. volt Kislángon. Az elhunytban Kapitány Gyula kislángi plebános édesanyját gyászolja.

— **Dr. Varga Zsigmond,** vármegyénk főorvosa az Országos Orvosszövetségtől jubileuma alkalmából a következő üdvözlő levelet kapta:

Mélyen tisztelt Főorvos Ur!

Ötven év oly pályán eltötve, melyre feljutni csaknem egy generáció élettartamába kerül — ritka és lélekemelő jelenség.

Hajdan, mikor még Helikonban laktak a muzsák, költőkkel és művészekkel egy triumvirátusban élt az orvos, mikor babonás tisztelettel övezte a közvélemény, mikor a pappal együtt a felső hatalmak földi helytartóságában osztozott — irigyelt, tisztelt pálya volt az orvosi s tekintélyes, előkelő emberek a követői.

Mikor az eszmék revoluciója végig söpörte a világot, mikor minden oltárt feldöntött a kételkedés és a tagadás szelleme, az orvosi pálya is lesodortatott az utszéli, nyomoruságos kenyérkereseti ágak közé. A szegény kis kézmüvesek közé estünk, a ki nem ugy, mint az ügyvéd, a gyáros, a mérnök, kereskedő — minden fillért a a saját, nehéz munkájával, kénytelen megkeresni. S e munkát, melynek gyümölcse nem egy, számokban kifejezhető érték, hanem egy olyan kincs volt, melynek csak hiányát fájlaljuk, birását azonban nem érezzük meg soha, a munkát a számitó társadalom méltányosan értékelni nem képes. Régente azt vette észre, ha az orvos megmentett egy beteget, ma azt látja meg, ha az tehetetlenül küzd a végzettel!

E nagy társadalmi sülyedés csakhamar mutatkozott rendünkben. Visszahuzódtak pályánktól a jobb elemek s elárasztja azt egy szegény, tehetetlen, elnyomott tömeg, melyet az anyagi nélkülözés etikai öntudatában, méltóságának érzetében is megingatott.

Az orvosi rend ma szenved. Nem tudja még, hogy mi a legfájóbb sebe: a társadalmi mellőzés-e, az anyagi nélkülözés, vagy szellemi fölényének nem érvényesülése? Érezzük mindannyian, hogy helyzetünk nem méltó diplománkhoz, hogy az a szerep, melyet a haza életében a magyar orvos visz, nincs arányban azzal a kulturális képzettséggel, mely az orvos helyét az ország legjobbjai között jelöli ki!

Mit tegyünk tehát, hogy kivivjuk a szebb jövőt? Lehet-e csatát nyerni oly sereggel, mely görnyed a csapások alatt?

Férfiakra, kimagasló egyéniségekre van szükségünk, a kik vezessék, a kik maguk köré gyüjtsék a tömeget. Ha kristályokat akarunk egy sóoldatból jegeciteni, ugye, pár hibátlan kristályt teszünk beléje, tudva, hogy a keringő parányok követik annak éleit, s ugy rendeződnek, ugy tömörülnek, a mint azt példájuk mutatja. Példákra van szüksége az orvosi rendnek is, melyeket követhessen, s ily példa volt és lesz előtte az Ön élete is. Integer, tisztelt egyénisége világitó fáklyánk bolyongásainkban, s minden egyes év, melyet közbecsülésben eltöltött, fegyver kezünkben, mely rendünknek, társainknak jólétét mozditja elő.

Ebből a szempontból üdvözlöm önt, mélyen tisztelt Főorvos ur, de nem csak üdvözlöm, — köszönetet is mondok Önnek társaink nevében. Lassan, sokáig emelkedjék még az élet lejtőjén, mindig ugy, hogy vissza pillantva a megtett utra, mind nagyobb területet uraljon szemével. Fényes és tiszta volt életének e dele, — ragyogó és meleg legyen alkonya!

Ad multos annos! *Kétly* Károly az Országos Orvos-Szövetség elnöke nevében. *Nekám* Lajos az Országos Orvos-Szövetség főtitkára.

— **Orvos-választás.** E hó 13-án volt Seregélyes községben az orvos-választás, Kálmán Vince főszolgabiró elnöklésével, melyen a község képviselőtestülete három pályázó közül dr. Lurya Gézát választotta orvossá. Lurya a leadott 33 szavazatból 25-öt, Lechner Antal 8-at kapott.

— **Rossi Rosina.** Közönségünk aránylag nem nagy érdeklődést mutatott *Rossi* Rosina hangversenye iránt. Még akkorát sem, mint amekkorát a művésznő megérdemelt volna. Mert kétségtelen, hogy tehetséges énekesnő, aki (ha az alsó és felső régiókban kellemesebb hangvételre szokik) értékes hanganyagával, meglepő trilláival sok sikert fog aratni. A műsornak mind a 16 pontját, a közel két órás hangversenyt egymaga énekelte végig. (Merész vállalkozás!) És megfelelő zenekiséret mellett tán nem is lett volna unalmas. Az a cimbalomhangu zongora azonban (az ő képtelenül hamis mivoltában) sokat ártott a művészi nivónak. Magáról a művésznőről készséggel elismerjük, hogy mióta Székesfehérvárról elkerült (és a Rosenfeld Róza nevet a Rossi Rosina nevvel cserélte fel) énektudása nagyot fejlődött. Igaz, hogy a közönségnek lelkes tapsa legtöbb esetben a *„vérbeli olasz énekesnő"*-nek szólott, aki csodálatosan tiszta magyarsággal (!) énekelte, hogy *„pilypalaty, pilypalaty."* (Sőt az *„utcákat érő"* gyémántok (?) is növelték az illuziót!) Mégis szivesen konstatáljuk, hogy *földink* kellemes estét szerzett számunkra szombati hangversenyével.

— **Egy főszolgabiró kisded dolgairól.** Mióta Magyarországon beütött az alkotmányos világ, nagyon sokat beszéltet magáról azon egyik-másik hatalmas kiskirály, akik egyébként főszolgabiró névre hallgatnak. Andrássy belügyminiszter a megmondhatója, mennyire beilleneek az uj Magyarország fotografiájában. Egy szerényke példa hangosabban beszél minden ékes szónál.

A bicskei keresztény szociálista egyesület nyilvános népgyülést akart tartani. A váli főszolgabiró (Tarafás) azonban azzal az indokolással és tetemes bölcseségre valló határozattal, hogy „a keresztény szociálistáknak már van Válban belügyminiszterilég jóváhagyott egyesületük" és hogy „a keresztény szociális eszmék népgyülésen való hirdetése közrend és közcsend háborító dolog" — a népgyülést nem engedélyezte!

Vagy ismeri Ön a keresztény szociális eszméket, vagy nem ismeri. Ha véletlenül ismerné őket, akkor nevezze meg azokat a pontokat, melyek a „közcsendet és közrendet és közcsendet háboritók" mert amig ezt, nem teszi, kénytelenek vagyunk Önt a ker. szociális programm rágalmazójának tartani.

Vagy nem ismeri főbiró ur a keresztény szociális programmot s akkor ország-világ előtt szánalmas szegénysági bizonyitványt állitott ki magáról, mikor olyan dologról mondott fitymáló, lesujtó ítéletet, amihez annyit ért, mint az ön uniformisos, becsületes hajduja a harangöntéshez.

Itt tehát vagy tudatlansággal vagy kiáltó rosszakarattal van dolgunk!

A gyülés betiltása után következett a Pálfordulás. A főszolgabiró ugyanis a gyülést távirati uton engedélyezte! Csak azon csodálkozunk, hogyan válhattak azok a „közrend és közcsend háborító eszmék" egy csapásra ártatlan dolgokká, hogy a népgyülésen mégis lehetett őket hirdetni.

A gyülés — bár az eső kellemetlenkedett — nagyon szépen sikerült. Az a szép egyetértés és összetartás, melylyel katholikusok és reformátusok vegyest szegődtek a keresztény szociális eszmék zászlaja alá, igazán követésre méltó. A gyülésen lelkes, szép beszédeket mondottak *Szarka* Gyula plebános és *Balogh* György ev. ref. lelkész; a központ részéről *Szalánczy* Andor és *Varga* Pál. A gyülésen mindvégig lelkes volt a hangulat. *Egy keresztény szocialista.*

— **Szélhámos építész.** Schäller Pált a rendőrség már ismeri. Egy alkalommal már elverte rajta a port, mikor kiderült, hogy az atyafi iparigazolvány nélkül is munkákat vállal. Most megint neki látott, hogyan biztosithatna magának egy kis mellékjövedelmet iparengedély nélkül. Agyafurt eszében tervek fogamzottak meg. Kipuhatolta, kinek van építési szándéka s oda beállitott. Pergő nyelvvel igyekezett hatást kelteni. A fehérvári építőmester — szerinte — egytől-egyig mind gazember, akik a becsületes embereknek a szájából is kivennék a falatot. Ha építetni akarnak, nála alkalmasabb embert nem találnak. Azonban előleg kellene, erre is szükséges a pénz. Ilyenformán előlegképen özv. Marsek Sándornén 530, Szücs Sándornén 50, Bostai Károlynén, marosheggyi lakosokon pedig kerek 160 koronát sikerült bevasalnia. Persze adták a szép remény fejében. Marsekné gondolatában egy potom 5940 koronán Szücsné reményeiben pedig 4400 koronán épült csinos ház lebegett. A szép remények azonban lassankint elhervadtak. Az igéret, mely szerint az építész ur mielőbb megkezdi az építést, hogy május 1-én már boldog uj otthon álljon az építők rendelkezésére, nem vált valóra. A gyanut még inkább szititotta az a rémes hir, hogy az építész ur nappalokat, éjjeleket a kávéházakban dáridózza végig. Miután pedig az építőurat hiába várták vissza, elhatározták, hogy Simon Sándor alkapitánynál jelentést tesznek a történtekről. Schaller ur se volt rest, amint neszét vette a dolognak, kereket oldott. A feljelentők részéről a gyanusitások megindultak. E szerint Szentpétery József pénzügynök és a D. V. gyárban dolgozó két Schaller-testvér cinkostársa lett volna az építész urnak. A Schaller-testvérek azonban azt vallják, hogy ők nem részesek a dologban, hiszen a bátya őket is rászedte.

— **Óvodai közgyülés.** A „Székesfehérvári belvárosi kisdedóvó-egyesület" f. hó 14-én d. e. 11 órakor saját házában tartotta f. é. rendes közgyülését Gánóczy Flóris elnöklete alatt.

A költségvető bizottság által készitett és a választmány által elfogadott 1907. évi költségelőirányzat jóváhagyatott. Több kisebb folyó ügy elintézése után következett a tisztujitás, mely közfelkiáltással a következőleg ejtett meg; Védnök:

00000144

Dr. Saára Gyula, országgyülési képviselő. Elnök: Gánóczy Flóris; alelnök: Krencz Ignác, kanonok; gondnok: Schnetzer Nándor; igazgató: Sólyom Lajos, titkár: Lambert Vilmos; pénztáros: Lindermann Antal; ellenőr: Csitári G. Emil; ügyész: Dr. Kövessy István; számvizsgálók: Hübner Károly, ifj. Kováts Pál; orvos: Dr. Lauschmann Gyula.

Választmány. Rendes tagok: Dr. Bierbauer Viktor, Dr. Czapáry László, Csikós Endre, Csitári G. Emil, Dieballa György, Dr. Fanta Adolf, Fittler Béla, Kaltenecker Márton, Károly János, Keresztes Ignác, Kégl Miklós, Komáromy Károly, Kováts Károly, Kuti Márton, Dr. Lauschmann Gyula, Pápay Nándor, Sziklay P. Gyula, Say Ferenc, Schlammadinger Alajos, Schlammadinger Antal, Tóth Aladárt, Tóth Artur, Tóth István Wéber Károly.

Póttagok: Endersz János, Karl István, Keresztes Zsigmond, Dr. Kneifel Ferenc. A választás eredményének kihirdetése után Gánóczy Flóris elnök úgy a maga, mint tisztársai nevében köszönetet mond a bizalomért.

— **Jótékonycélu szinielőadás.** A Déli vasuti műhely dalegyesület tagjai által, saját könyvtára javára a városi szinházban 1907 évi április hó 21-én, vasárnap, mérsékelten leszállitott helyárakkal, Dv. műhely zenekarának közreműködésével működési szinielőadást rendez. Szinre kerül a *Három kalap.* Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Hennequin Alfréd. Rendező: Békeffi István. Karnagy Rónai Sándor. Személyek: Dupraillon Edgár — Wekerle Gyula. Szilveszter Jenő — Szemler József. Fémdart Adolf — Sz. K. Hervey Pál dr. — Domjánsits József. Baptiste, inas — Bartusek Pál Izabella, Dupraillon neje — Juhász Ceza k. a. Luca, leánya — Csokonai Bözsike k. a. Anette, szobaleány — Schvanner Teréz k. a. Helyárak: Földszinti páhely 7 k. I. emeleti páholy 6 k. II. emeleti páholy 3 k. I. r. zártszék 1.60, II. r. zártszék 1.20, III. r. zártszék 1 k. II. emel. ülő 80 f. Karzati ülő 50 f. II. em. álló 60 f. Diák és katonajegy 50 f. Karzati álló 30 f. 1-ső felvonás után Huber Károlytól: *Nem nézek én . . .* 2-ik felvonás után Hoppe Rezsőtől: *Népdal egyveleg,* énekli a daiárda *Tomm* Béla karnagy vezetésével. Kezdete este fél 9 órakor. Jegyek előre válthatok Knazovitzky Béla, Hollósy Ferenc és Tőgl Lajos urak üzletében.

— **Megszünt fültömirigy.** Alsószentiván községben a fültömirigy megszünt. Az alispán az iskolák megnyitását elrendelte.

— **Öngyilkossági kisérlet.** Kas Mari 19 éves cselédleány, ki Deutsch Hermannénál (Rákóczi-u.) látta el a napi teendőt, ismeretlen okból marólugot ivott. Eszméletlen állapotban szállitották be a Szt. György kórházba.

— **Tiszteljed apádat!** Ifj. Kis János 51 éves polgárdi lakos földmives aug. 25 én bottal agyba-főbe verte 76 éves öreg apját, ki a szenvedett sérüléseket csak egy hónap alatt heverte ki. A szegény öreg földecskéjéből tengődött, öreg napjaiban azonban munkálni nem tudta s igy kénytelen volt földecskéjét eladni. A haladatlan fiu, alig várta már apja halálát, hogy a kis vagyonkába, mit apja szerzett keserves munkája áran, belerüljon, most teljdühödott, atyjára támadt, sulyos ütlegeléssel véresre verte. A hálátlan fiut a törvényszék 1 havi fogházra s az orvosi költségek megfizetésére itélte.

— **Cipő-tolvaj.** Boros István kocsisa Fekete József (Vásártér 23) a teherpályaudvarnál egyideig magára hagyta kocsiját. Ezalatt ismeretlen tolvaj hirtelen a kocsihoz ugrott s arról mintegy 23 pár cipőt elcsent. A rendőri eljárás megindult.

— **Megtépázott kosar.** Mandl Pál győri kereskedő a multt vasárnap jól mulatott Fehérváron egy lakodalomban. A mulatság végén egy trógert fogott, kire rábizta kosarát, hogy azt a postán Győrbe cimezve adja fel. Mikor a kosár megérkezett rendeltetési helyére, tünt ki, hogy tartalma a szállitás alatt 80 korona értékü nyest boával, egy pár törülközővel s hálókabáttal megvékonyodott. A gyanu a trógerra hárul, nem lehetetlen azonban, hogy más ismeretlen kezek szedték ki az emlitett tárgyakat. Ez igen könyü munkának igérkezett, mert a kosar felfeszitése nélkül is könnyen lehetett a kosár tartalmában garázdálkodni, nagy rések levén rajta. A kosártulajdonos az ügy folytatását a rendőrségre bizta.

— **Bunda-lopás.** Schwartz Bernát (Kigyó-utca 25. sz.) Budai-ut 34. sz. alatt levő istálójába ismeretlen tettes álkulccsal behatolt s onnét egy vasuti altiszti bundát elemelt. A tulajdonosnak a bunda azonban ismét birtokába került. Klein Ignác őszeresnél fellelte, honnét 6 koronán visszaváltotta. A tolvajt keresik.

— **Rendőri hirek.** Kocsis Mihály és Vieger Károly bérkocsisok egy alkalommal a vasuton emelkedett hangon összeszólalkoztak, annyira, hogy a közönség megbotránkozott rajtok. A két atyafi tegnap került Zavaros-rendőrkapitány elé, ki 10—10 k. büntetést vert rájok. — Bakos István bérkocsis a vasutnál nem szabályszerű helyen foglalt állást, miért 2 k. pénzbüntetést kapott. — Karger István István és Heigerl Lajos legények jó kedvüen mulatoztak, énekeltek az utcán, a korai hajnalban háboritván az alvók nyugalmát. Az alkapitány Kargert (jobbnevü) 15 korona, Heigerlt pedig 10 korona pénzbüntetéssel intette csendre. — Micsó József drótostótnak, ki bádogosmunkát vállalt el jogtalanul 50 k., illetőleg 2 napi elzárás jut osztályrészül. — Kosztelics Jakab, ki inast vett magához anélkül, hogy szerződtette s betegsegélyző-pénztért fizette volna, 2 rendbeli kihágás cimén 40 k-t és 5 k-t továbbá a betegsegélyző-pénztárból elmaradt 4·20 koronát köteles fizetni. — Kuttn Matild és Társa-cég iparigazolvány nélkül árusitott, 10 kor. pénzbüntetéssel sujtja. — Szili Károly várpalotai földmivest botrányos részegsége 10 koronára büntette. — Váger Pál helybeli földmives vigyázatlanul trágyát szórt el az utcán, 2 koronát kell kiszurkolnia.

A bognárok ügye.

A helybeli bognárok fizetésfelemelési ügyére vonatkozólag a következő levelet kaptuk, a melyet egyelőre változatlanul közlünk, megjegyezvén, hogy a mi megjegyzésünk az „Uj Lap" elleni igazságtalan hangu támadásra vonatkoztak. Esetleges megjegyzéseinket később közöljük.

Az „Uj Lap" helyi mellékletének f. hó 13-ik számában *Angeli Nándor tanitó, mint* „**A**" jegyü cikkiró azt állitja, hogy *Lhotka* István bognár iparos lakásán a bognár iparos segédek titkos értekezletet tartanak s jelzi, hogy az április 6-iki lapszámban „Figyelmeztetés" cimü hir adatait is ő adta vagyis ő állitotta, hogy Lhotka István a segédeket sztrájkra bujtogatta, sőt lakásán valóságos agitaló gyüléseket tartanak az elvtársak.

A bognár iparosokat általánosságban ért vád ellen a bognár iparosok erélyes hangu nyilatkozatban tiltakoztak s ennek eredménye lett Lhotka István megnevezése, aki — tudomásom szerint — a mai napon közzétett nyilatkozatában szintén rágalomnak minősiti e vádat s kijelenti, hogy a biróságnál keres elégtételt.

A fentiek után bognár-iparosaink rehabilitálása teszi kötelességemé, hogy ezen ügyben a teljes tényállást ismertessem. Az ügy ismertetésénél szószerint közlöm az iparosok és iparossegédeknek f. hó 14-én tartott együttes üléséről felvett jegyzőkönyv egyes részleteit.

„A jelenlevő bognár iparosok s iparossegédek egyértelmüleg kijelentik, hogy semminemü gyülésről nem tudnak s ilyenekről nem is hallottak. Különösen pedig a jelenlevő segédek egyenként és összesen kijelentik, szükség esetén esküvel erősitik, hogy Lhotka István bognár iparosnál sem az ő, sem más egyén meghivására gyülést nem tartottak, nem is terveztek s ugy az „Uj Lap" hivatkozott cikkében foglaltak valótlanságát igazolják."

A teljes igazság kedvéért megemlitjük, hogy a mesterek közül Pinke István a városból távol volt. Véber János pedig az összehivás alkalmával kijelentette, hogy az ipartestülethez semmi köze. A segédek közül Czvitkovics Ferenc sorozáson volt s Molnár Ignácot munkaadója Véber János tartotta vissza. A többi mester és segéd jelenvolt az ülésen.

Ugyanezen alkalommal Almássy Antal kovács iparos önként megjelent nálam s a következő jegyzőkönyvi kijelentést tette:

Az „Uj Lap" április 13-án megjelent cikkében az a kitétel, hogy Lhotka István bognár iparos „a mellét verve hangoztatta többek (Heigerl, Almássy) előtt, majd megmutatja, hogy a bognár munkák árát felemelik s ezt neki köszönhetik" — a valóságnak meg nem felel, mert ilyet előtte Lhotka soha sem mondott, sőt Heigerl bognár iparos jelenlétében Lhotka Istvánnal nem is beszéltem.

Ezt a kijelentést Heigerl Jakab bognár iparos is megerősitette s ugy ő, mint a jelenvolt bognár iparosok jegyzőkönyvi kijelentest tettek, hogy méltó felháborodásákban keresték fel csekélységemet, mint ipartestületi jegyzőt, aki egyenes utmutatásuk s óhajuknak megfelelőleg a nyilatkozatot szövegeztem is.

A mesterek és segédek, mint legközelebb érdekeltek egyértelmü kijelentésével véleményem szerint teljes beigazolást nyert, hogy Ángeli Nándor tanitó vagy bárki más, ki az „Uj Lap"-ot informálta, a tényeknek meg nem felelő, valótlan információt adott. A cikk adatainak egyéb részét Almássy Antal kovács és Heigerl Jakab bognár iparos cáfolja meg.

Midőn kijelentettem, hogy — iparosainkat ily sulyosan sértő támadás esetén — az igazság keresésében közreműködni jegyzői állásomból folyólag mindig kötelességemnek ismerem, remélem, hogy a csekélységemet támadó lapok a fenti felvilágositás után a megfelelő rektifikációt hirlapiróiköteleségüknek ismerik. Talán kiderül, hogy nem én dolgoztam „piszkos eszközökkel," hanem az, aki alaptalanul gyanusit és vádol.

Székesfehérvár 1907. április 15.

Kirisits Bódog
ipt. jegyző.

Nyilatkozat.

Az „Uj Lap" április 13-iki lapszámának „**A**" jegyü cikkirója azzal vádol, hogy a bognár iparos-segédeket sztrájkra biztattam s velük lakásomon gyülést tartottam. A vád tarthatatlansága és alaptalansága kötelességemmé teszi, hogy a vádat a nagy nyilvánosság előtt visszautasitsam s rosszindulatu rágalomnak minősitsem. A rágalmazóval szemben a törvény rendelte megtorlás utján, a biróságnál keresek elégtételt.

A „Fejérmegyei Napló" helyi lap „**Maffia**" cimü közleményének reám vonatkozó részére szintén a fenti nyilatkozatom szolgáljon válaszul.

Székesfehérvár, 1905. április 15.

Lhotka István s. k.

Anyakönyvi statisztika.

1907. évi április hó 6-tól április hó 13-ig.

Születés. Született: 16 törvényes fiu, 10 leány, 0 törvénytelen fiu, 0 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiu 0, leány 0, törvénytelen fiu 0, leány 0. Összesen 26.

Halálozás. Elhalt: 6 fi, 8 nő; ezekből 7 éven áluli törvényes fiu 0, leány 3, törvénytelen fiu 0, leány 0, 7 éven felüli fi 5, nő 6. Összesen 14.

E szerint a születés a halálozást 12-vel mulja felül.

Elkaltak: Liegner Nándorné, Molnár Petronella, r. k. 46 éves, Kossuth-utca 13. — Bogárdi Sándor, ev. ref. napszámos, 53 éves, Horváth István-utca 10. — Özv. Kovacs Jánosné, Nagy Rebeka, ev. ref. 87 éves, Széchenyi-utca 27. — Németh István, r. k. szabó-segéd, 34 éves, Szt. György kórház. — Tóth Sándor, ev. ref. földm. napsz. 28 éves, Sár-utca 27. — Auerhammer Irén, r. k. 12 éves, Kert-utca 2. — Neubauer Lajos, r. k. 5 hónapos, Kert-utca 20. — Varga Mária Anna, r. k. 14 napos, Öreghegy 8. — Özv. Gersei Józsefné, Szegfü Julianna, r. k. 82 éves, Királykút-utca 19. — Barna Anna, r. k. 7 napos, Jancsár-utca 18. — Gremsperger István, r. k. apátkanonok, 71 éves, Szent István utca 9. — Zuchradnicsek Anna, r. k. 15 éves, József-utca 3. — Kudelka Gellért, r. k. szentferencrendi házfőnök, r. k. 74 éves, Városház-tér 2. — Böllner Erzsébet, r. k. 65 éves, Ősz-utca 16.

Kihirdetések: Schneider János kocsis és Magyaródi Anna, Szfehérvár. — Palkovics Ferenc napsz. és Heigerwald Erzsébet, Szfehérvár. — Pemmer János kocsis és Kocsis Terézia, Szfehérvár. — Kozári Sándor önálló cipész és Kalocsa Katalin Szfehérvár. — Haar József kőmivessegéd és Vanka Teréz, Szfehérvár. — Varga István kocsifényező a DV. javitó műhelyben és Lencsés Mariska Székesfehérvár.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

00000145